

concepts as «freelance» and «freelancer». Also labor remuneration and taxation features were studied. Moreover we have given the main ways of labor remuneration and factors that influence the salary level. Recommendations as to freelance development and reduction of its negative effects are given.

Keywords: freelance, freelancer, labor remuneration, labor contract, civil law contract.

Гудзь Н. В.

*Канд. екон. наук, доцент, доц. кафедри обліку у виробничій сфері,
Тернопільський національний економічний університет,
м. Тернопіль, Україна,
hudznata@gmail.com*

ПОРЯДОК ВІДОБРАЖЕННЯ ФОРМУВАННЯ СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ В СИСТЕМІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Розглянуті проблеми відображення в обліку формування статутного капіталу підприємства.

Ключові слова: зареєстрований капітал, статутний капітал, неоплачений капітал, акціонерні товариства.

Порядок формування статутного капіталу, оцінки внесків засновників і відображення в обліку залежить від виду господарського товариства.

При створенні статутного капіталу акціонерного товариства, тобто в процесі продажу емітованих ним акцій, товариство може отримувати кошти, які є різницею між продажною (ринковою) і номінальною вартістю акцій.

В обліку необхідно спочатку відобразити надходження активів від засновників як внесків до статутного капіталу кредиторів. Облік формування статутного капіталу ведуть на рахунку 40 «Зареєстрований (пайовий) капітал». Залишок за кредитом субрахунка 401 «Статутний капітал» повинен відповідати сумі статутного капіталу, зафіксованого в статуті й установчих документах.

Розглядаючи питання формування статутного капіталу підприємства, більшість науковців обмежується простою схемою:

Д-т 10,11,12,14,15,30,31,35 К-т 46 “Неоплачений капітал”

Д-т 46 “Неоплачений капітал” К-т 401 “Статутний капітал”

Визначений установчими документами розмір статутного капіталу чи то акціонерного товариства, чи то будь-якого іншого господарського товариства у пасиві бухгалтерського балансу знаходить відображення у повній сумі незалежно від розміру коштів, що фактично надійшли від продажу акцій. Фінансова служба підприємства повинна слідкувати, щоб кошти надходили до статутного капіталу своєчасно і в повному обсязі. Законом передбачено, що протягом одного року з дня проголошення і реєстрації статутного капіталу він повинен бути сплачений повністю. Викуп акцій, а також внески часток у статутні капітали акціонери і учасники товариств можуть здійснювати не лише перерахуванням грошей чи готівкою, а й за рахунок натуральних внесків (майно, матеріальні активи).

На думку Голова С.Ф. на етапі формування внесків до статутного капіталу статутний капітал ще не затверджений установчими документами, а тому, спочатку внески відображаються як інший додатковий капітал чи заборгованість кредиторам [1, с. 310].

Аналогічної точки зору дотримуються Ігнатенко С., Боднарчук Р. [2]: «Коли щось вноситься до статутного фонду, – це означає виникнення певних зобов'язань у отримувача перед інвестором, який це щось вніс: останній стає співзасновником, набуває право одержувати дивіденди і брати участь у прийнятті рішень, та й зрештою – перетворюється на співвласника підприємства». Вони прирівнюють внески матеріальних цінностей в статутний капітал підприємства до бартерних операцій й пропонує використовувати для відображення в обліку зобов'язань за внесками в статутний капітал рахунок 63 «Розрахунки з постачальниками та підрядниками».

Твердження, що передача ТМЦ або цінних паперів до статутного капіталу емітента корпоративних прав нічим не відрізняється від «стандартного бартеру» суперечить вимогам нормативно-правових актів в частині предмету таких договорів, оскільки жодним із різновидів договорів купівлі-продажу не може передбачатися об'єднання майна сторін для

створення іншої юридичної особи і участі в підприємницькій діяльності цієї особи з метою отримання прибутку у вигляді дивідендів, тощо.

Саме на підставі норм ЦК України в Інструкції про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій регламентується порядок відображення внесків засновників (учасників) до статутного капіталу підприємства, оскільки це підприємство є третьою особою по відношенню до зобов'язання, яке виникло із договору, укладеного іншими особами – засновниками (учасниками). Тому, замість кредиту рахунку 63 «Розрахунки з постачальниками і підрядниками», що підлягає використанню для фіксування наслідків операцій з придбання товарно-матеріальних цінностей у вигляді зобов'язань покупця щодо компенсації продавцю вартості отриманих від нього ТМЦ, у бухгалтерському обліку емітента корпоративних прав для відображення інформації по надходженню внесків до статутного капіталу використовують кредит рахунку 46 «Неоплачений капітал».

Причому, кредитування рахунку 46 у зв'язку з оприбуткуванням отриманих ТМЦ, на відміну від кредитування рахунку 63 у кореспонденції з дебетом рахунків для обліку таких активів, здійснюється у зв'язку з погашенням заборгованості засновників (учасників) за внесками до статутного капіталу підприємства, а не у зв'язку з виникненням обов'язків у цього підприємства перед його засновниками (учасниками) щодо компенсації вартості отриманих майнових внесків (у т.ч. у вигляді ТМЦ).

Це викликано тим, що за допомогою кореспонденції рахунків Дебет рахунка 46 «Неоплачений капітал» та Кредит субрахунка 40 «Статутний капітал», яку здійснюють на підставі установчих документів підприємства, у бухгалтерському обліку відображають інформацію про право цього підприємства на отримання від його засновників (учасників) внесків у грошовій або майновій формі до статутного капіталу.

Список використанх джерел:

1. Голов С. Ф. Фінансовий облік : підручник. – К. : Лібра, 2005. – 976 с.
2. Ігнатенко С., Боднарчук Р. Про податкові аспекти внесків ТМЦ до статутного фонду // Бібліотека бухгалтерського обліку [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://pro-u4ot.info/index>.

N. Hudz. The order of viewing the formwork of the statute capital in the system of the accounting obligation.

Summary

The problems in the image of the formulation of the statutory capital.

Key words: imperious capital, registrations, statutory capital, joint ventures.

Довгань Ю. В.

*Асистент кафедри економіки,
Вінницький національний аграрний університет,
м. Вінниця, Україна
yudovhan@gmail.com*

МІСЦЕ І РОЛЬ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОГО СТАНУ В ОЦІНЦІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Викладено результати дослідження місця і ролі аналізу фінансового стану підприємства як ключової складової основних методик оцінки рівня інвестиційної привабливості та можливостей застосування його результатів для зростання обсягів залучення інвестицій.

Ключові слова: аналіз фінансового стану, інвестиційна привабливість, методики оцінки, підприємство.

Стратегічні пріоритети розвитку усіх галузей національної економіки, серед яких надзвичайно важливе місце займає аграрно-промисловий комплекс, передбачають суттєве зростання обсягів залучення та підвищення ефективності використання інвестиційних ресурсів, що потребує поліпшення інвестиційного клімату, інвестиційної привабливості регіонів, галузей та суб'єктів господарювання.

Для потенційного інвестора підготовка до прийняття інвестиційного рішення передбачає пошук та вибір напрямів, структури і обсягів інвестування, проведення аналітичної оцінки інвестиційної привабливості об'єктів інвестування, розрахунку прогнозних та перспективних фінансово-економічних показників ефективності потенційного інвестування з використанням сучасних науково-обґрунтованих методик і врахуванням